

Hostina s Ježíšem, Den Země: varianta (obohacení) programu pro NŠ s důrazem na vztah k Božímu stvoření (24. 4. 2022)

Text: Mk 2, 12-17

Ježíš žil na relativně malém území. Přemísťoval se většinou pěšky; z Nazareta, kde žila jeho rodina, do hlavního města Jeruzaléma to bylo přes sto kilometrů. Veliké Galilejské jezero vnímal jako moře, ono je taky dlouhé asi 20 kilometrů a široké až 11. Necestoval do cizích krajů, ale znal velmi dobře krajinu svého domova, měl ji prochozenou, prožitou. Představte si, že byste se hodně často pěšky pohybovali někde mezi Žďárem a Brnem (*použijte jiná města ve svém okolí asi 100 km vzdálená ☺*), potkávali lidi, povídali si s nimi, přespávali u nich nebo venku... Ježíš to tak dělal, s lidmi se seznamoval na cestě, radoval se s nimi, učil je, uzdravoval, když byli nemocní; modlil se na horách, spal i jedl venku nebo u přátel, živil se potravou, která pocházela z okolí. Neviděl daleké kraje a neochutnal dovážené pochoutky, v té době to moc lidí nedělalo a nebylo to potřeba k dobrému životu.

A co dneska:

Co potřebujeme k dobrému životu?

Co by nám nejvíc chybělo?

Kdy jsme opravdu šťastní a veselí?

Dobrý život se nestává dobrým, pokud toho hodně vidíme a zažijeme, i když i to může být pěkné. Dobrý a spokojený život tvoří vztahy; to, že mám někoho rád a že má někdo rád mě, že mi pomůže, když si nevím rady, že mi vyhubuje, když dělám něco špatně, že se mnou oslaví moje narozeniny, že se bude radovat, když se mi něco podaří, že si se mnou bude hrát...

V našem příběhu o celníku Lévim se všichni sešli k velké hostině, oslavovali, že se podařila velká věc, že jdou za Ježíšem, že jdou správným směrem. Na té veselé hostině měli jistě spoustu jídla a pití, ale máloco bylo přivezeno z větší vzdálenosti, než je 100 km.

Jíst jídlo z míst, kde žijeme, může být zdravější než se živit dovezenými potravinami, můžeme si to utrhnout nebo koupit pěkně zralé. Snad jsme taky za mnoho staletí lépe přizpůsobeni jíst to, co vyrostlo v hlíně nedaleko od nás. Když se naopak potraviny vozí z velké dálky, je kolem toho spousta čmoudu z aut a letadel a plno obalů, aby se to cestou nepochroumalo. A to nedělá dobře Zemi, která patří Bohu a my se o ni máme dobře starat a rozumně ji užívat. *Pokud budete chtít dětem lépe vysvětlit vliv způsobu stravování a přepravy potravin na klima na naší planetě, můžete dobře využít třeba encyklopedii pro školáky „Jak se vyznat v klimatu“* <https://obchod.portal.cz/detska-literatura/jak-se-vyznat-v-klimatu/>

Dneska tu tedy máme takovou malou hostinu z jídla, které není zdaleka. Všechno, co tu ochutnáme, vyrostlo nebo bylo vyrobeno na území do sta kilometrů kolem nás (*můžete údaj omezit podle toho, co se vám podaří sehnat ☺*). Přineste nějaké místní (domácí) pečivo, koláč, marmeládu, sýr nebo tvaroh

z místní mlékárny, sušené ovoce, mošt, domácí pomazánku...Je možné zapojit i další lidi ze sboru, hostinu z místních zdrojů ohlásit předem v ohláškách a potom si ji užít ještě i s dospělými po bohoslužbách.

Můžeme se do toho pustit s radostí a vědomím, že Pán Ježíš takhle rád jedl se všemi, kdo se rozhodli být s ním, nikoho by neposlal pryč, všichni jsme dost dobří pro hostinu s Ježíšem.